

Folketingets Ligestillingsudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 12. april 2013

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

Under henvisning til Folketingets Ligestillingsudvalgs brev af 4. marts 2013 følger hermed social- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 41 (LIU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karin Nødgaard (DF).

Hak/ J.nr. 2013-1924

Spørgsmål nr. 41

”Ministeren bedes redegøre for indholdet af det nuværende efterværn for kvinder, der har været på kvindekrisecenter, samt om der er ens muligheder alle kvinder uanset, hvilket kvindekrisecenter, de har opholdt sig på? ”

Svar:

Kommunerne er forpligtet til at tilbyde familierådgivning til kvinder med børn, der har taget ophold på et kvindekrisecenter. Rådgivningen iværksættes, når forberedelsen til udflytning fra kvindekrisecenteret påbegyndes, og indtil kvinden og børnene er etableret i egen bolig.

Forpligtelsen er fastsat i § 109, stk. 4, i lov om social service. Familierådgiveren skal være den gennemgående, koordinerende person, som familien kan støtte sig til. Støtten og rådgivningen skal ske på tværs af sektorerne i forhold til bolig, økonomi, arbejdsmarked, skole, daginstitutioner, sundhedsvæsen mv. Familierådgiveren skal således bidrage til, at de enkelte dele af kommunens øvrige tilbud om hjælp og støtte realiseres og koordineres.

I ordningen stilles således inden for de lovgivningsmæssige rammer krav om, at kommunernes koordinerende indsats via familierådgivningen skal vurderes i nær tilknytning til de øvrige initiativer i kommunernes tilrettelæggelse af den samlede sociale indsats.

Udviklingen af kvindekrisecentrene har medført, at der i dag er forskelle på de tilbud og ydelser, fx rådgivning og socialpædagogisk støtte, som det en-

kelte kvindekrisecenter tilbyder. De konkrete tilbud på landets ca. 40 kvindekrisecentre indregnes i taksten, som kommunerne betaler, og fremgår af Tilbudsportalen.dk.

Kommunerne har i øvrigt generelt pligt til at inddrage alle muligheder for hjælp efter den sociale lovgivning. En kommune skal herudover være opmærksom på, om der kan søges om hjælp hos en anden myndighed eller efter anden lovgivning.

Socialstyrelsen har i forbindelse med besvarelse af dette spørgsmål oplyst, at der ifølge Socialstyrelsens oplysninger skulle være problemer og usikkerhed i nogle kommuner i forbindelse med implementering af familierådgiverordningen.

På baggrund af Socialstyrelsens oplysninger vil jeg bede Socialstyrelsen om at undersøge og følge op på kommunernes implementering af familierådgiverordningen i servicelovens § 109, stk. 4.

I øvrigt henvises til endeligt svar på spørgsmål nr. 36 (LIU alm. del) til Folketingets Ligestillingsudvalg, hvor der er redegjort nærmere for baggrund og indhold af familierådgiverordningen.

Karen Hækkerup

/Anders Møller Jakobsen